
PRZYWABIONY (4) *part praet pass pf*

przywabiony (2), **przywabion** (2).

N sg m przywábiony (2), (*praed*) przywáb(i)o(n) (2).

Składnia dopełnienia sprawcy: przywabion od kogo (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przyciągnięty w sposób łagodny, zwabiony, zachęcony, skłoniony; illectus Mącz, Calep; attractus, invitatus Calep (4) : Illectus, Przinęcony/ przywabiony. *Mącz* 182a; *Calep* [504]b.

a. *Sprowadzony, przyzwany, ściągnięty* (2) : Ale Kolomanus nie chciał być duchownym/ wciekł do Polki dziádowizny fwey/ aż pothym był przywabion. Abowiem Almus [...] nie chciał wziąć korony imo ftárfzego brátá. *BielKron* 301v.

przywabion przez co dokąd (1): Tegoż roku Kryftyernus przez lifty przywabion do fwego kroleftwá Norweyfskiego od Duńczykow *BielKron* 191.

Synonimy: pociągnion, przyciągniony, przyłudzony, przynęcony, przywiedziony.

Cf **PRZYWABIĆ**